

Farul Creștin

„Voi sunteți lumina lumii”. Matei 5:14.

Anul VI. No. 19

Redacția și administrația: Arad, Strada Fabricii, No. 20.
Apare în fiecare Sâmbătă

Sâmbătă,
14 Mai 1938

Cunoști pe Domnul Isus?

de I. Bucur

Nu te mira, cititorule, de această întrebare, căci nu este de prisos. În adevăr dacă zici că-L cunoști pe Domnul Isus, ai putea spune ce ai prin credința în El? Dacă nu știi ce ai, să știi că-L cunoști **numai cu capul și El n'are nicio legătură cu viața ta.** Felul acesta de cunoaștere nu este de niciun folos. Fiindcă și diavolii au o astfel de cunoștință. Domnul Isus însă, vrea să-L cunoști ca Mântuitor personal. Fiindcă El a venit în lume, ca să mântuiască pe cei păcătoși. Și dacă mai ai, cât de cât, teamă de Dumnezeu, nu poți să spui că n'ai niciun păcat. Biblia spune că „toți s'au abătut și au ajuns niște netrebniți. Nu este niciunul care să facă binele, niciunul măcar” (Romani 3:12). Viața ta personală, de altă parte, îți dovedește că așa este. Ca să scapi de păcate, nu este altă cale decât Domnul Isus Hristos, care a purtat în trupul Său pe lemn păcatele noastre. În aceste câteva rânduri vreau să-ți arat pe Domnul Isus ca Mântuitor.

Domnul Isus poate să te mântuiască

În treburile vremelnice, de multe ori ne pomenim că prietenii noștri nu pot să facă tot ce dorim noi dela ei. Dar Domnul Isus poate să te mântuiască **în chip desăvârșit.** Oricât de nepăsător ai fi fost până acum și oricât de plin de păcate ai fi, să știi că „**El poate să mântuiască în chip desăvârșit pe cei ce vin la Dumnezeu prin El**” (Evrei 7:25).

Domnul Isus vrea să te mântuiască

Deseori, când ne găsim în greutăți mari pe acest pământ, s'ar găsi unii care ar putea să ne ajute, dacă ar vrea. Dar nu vor

să-și bată capul pentru noi, sau nu-și dau seama cât de mare nevoie avem de ajutorul lor, sau sunt prea înglodată în alte treburi. „Dar pe când eram noi încă păcătoși, Domnul Isus a murit pentru noi” (Romani 5:8). El doarește ca „niciunul să nu piară, ci toți să vină la mântuire” (II Petru 3:9). El a spus: „Pe cel ce vine la Mine, nu-l voi izgoni afară” (Ioan 6:37).

Domnul Isus te mântuiește fără plată

Sunt multe lucruri pe care ai dori să le ai și scumpetea lor te face să nu le poți avea. Dar mântuirea este mai de preț decât orice alt lucru. „Știți că nu cu lucruri pieritoare, cu argint și cu aur, ați fost răscumpărați din felul deșert de viațuire pe care-l moșteniserăți dela părinții voștri, **ci cu sângele scump al lui Hristos, Mielul fără cusur și prihană**” (I Petru 1:18). Și cu toate acestea El ți-o dă „fără bani și fără plată” (Apoc. 22:17). „Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept ca să ne ierte păcatele și să ne curățească de orice nelegiuire” (I Ioan 1:9). „El ne-a mântuit și ne-a chemat cu o chemare sfântă **nu pentru faptele noastre, ci după harul care ne-a fost dat în Hristos Isus**” (II Timotei 1:9). Așa că n'ai nimic de făcut ca să fii mântuit, decât să-ți mărturisești păcatele înaintea Lui, să crezi că El a murit în locul tău, pentru păcatele tale și că a plătit astfel datoria ta înaintea lui Dumnezeu.

Domnul Isus este viu

Câteodată ai dori ca El să fie acum pe pământ, ca să te poți duce la El și să ceri tu însuși, în persoană, iertare dela El. Dar, când era El pe pământ, numai un

mic număr avea prilej să ajungă până la El. Tu ești într-o stare mai bună decât dacă ai fi trăit pe vremea aceea; căci Domnul Isus este totdeauna lângă tine și nimic nu te împiedecă să mergi tu însuși în persoană la El. El îți cunoaște gândurile și dorințele și așteaptă doar să vii la El ca să-ți dea odihnă.

Domnul Isus este singurul mijlocitor

În lucrurile vieții acesteia adesea sunt două sau mai multe căi pentru împlinirea aceluiași lucru; și, ori pe care ai alege-o, tot la împlinirea dorinței tale te duce. Dar pentru cer este un singur Mântuitor; căci Biblia zice despre Domnul Isus: „**In nimeni altul nu este mântuire, căci nu este sub cer alt nume dat oamenilor, în care trebuie să fim mântuiți**” (Faptele 4:12). Și în altă parte spune: „**Căci este un singur mijlocitor între Dumnezeu și oameni: Omul Isus Hristos, care S'a dat pe Sine însuși ca preț de răscumpărare pentru toți**” (I Timotei 2:5-6). Dacă nu primești mântuirea pe care o dă Domnul Isus, ești pierdut pentru totdeauna. Dar, dacă-L iei pe cuvânt și te încrezi în El și numai în El, ești scăpat pentru veșnicie.

Domnul Isus este tocmai Mântuitorul de care ai nevoie

În lucrurile pământești, când oamenii nu pot căpăta tot ce doresc, iau și ei cât pot. Dar Domnul Isus mântuiește pe deplin pe oricine vine la El. Puterea Lui n'are nicio margine. Ești plin de păcate? „Sângele lui Isus Hristos ne curățește de orice păcat” (I Ioan 1:7). Ești neștiutor? „Hristos te va lumina” (Efeseni 5:14). Te temi că ispita va fi prea grea? (Continuare în pagina 3-a)

Farul Creștin

Revistă religioasă

Anul VI. No. 19 14 Mai 1938
Apare în fiecare Sâmbătă

Abonamentul:

Pe an 100 lei, pe 6 luni 50 lei.
In străinătate dublu.Nu se primesc abonamente
decât cu trimiterea banilor
înainte.

Apare sub îngrijirea unui comitet.

Redacția și Administrația:

Arad, Str. Fabricii 20.

Telefon 24.62 Arad

Adresa telegrafică: FARUL Arad

Casier: N. Oncu, Arad, Str. Blanduziei 4

DELA UNIUNE

Frățele I. Cocuț va fi în București pentru câțva timp începând cu 15 Mai. Toți frații cari au cazuri de prigoană, suni rugați să-i trimită îndată declarații în dublu exemplar, semnate de martori, cu privire la orice prigoană.

Bisericele închise cari ne-au trimis declarații și cari încă nu s'au deschis, sunt rugate să ne trimită din nou declarații că biserica și acum e închisă. Adresa fr. Cocuț la București este: L. L. Sezonov, pentru I. Cocuț, str. Berzei 29, București 2.

MEMBRII COMITETULUI ȚARESC suni rugați să citească atent informațiile d'n acest număr cu privire la reducerile pe C. F. R., pentru „Luna Bucureștilor”, ca să se poată folosi de ele când vor lua parte la ședințele comitetului.

RECUNOAȘTEM cu mulțumire primirea următoarelor sume pentru Uniune: Bis. Suplacul de Tîncea, 200 lei. D. Goron, Sălaj, 200 lei. Bis. Lalașinți, 100 lei. Bis. Răcășdia, 150 lei. Vaida Ioan, Șeimi, 50 lei. R. Popescu, Curtea, 150 lei. Bis. Șiria, 600 lei. Bis. Borca, Sălaj, 200 lei. Bis. Cărpineni, 50 lei. Bis. Păncota, 120 lei. Bis. Moldova Nouă, 1000 lei. Bis. Sitelec, Neamț, 100 lei. Casier: N. Oncu, str. Blanduziei 4, Arad.

Cântările Sionului

Cu peste 650 de cântări și legată bine, se găsește de vânzare cu 50 lei bucata.

Ceice comandă dela 10 bucăți în sus, primesc un rabat de 20 la sută.

Cereți-o cu ramburs dela

Depozitul de Literatură Creștină,

Arad, Strada Fabricii No. 20.

GLASUL FEMEILOR CREȘTINE

de Earl Truja

În unul din numerele din urmă ale **Farului Creștin** am arătat speranța noastră mare că, în anul 1940, am putea organiza **UNIUNEA NAȚIONALĂ A FEMEILOR BAPTISTE DIN ROMANIA**. Am vorbit de niște ținte la cari dorim să ajungem până în acel timp. Dorim să avem o organizație lucrătoare misionară a surorilor noastre baptiste, **în fiecare biserică din România, o societate misionară a femeilor**. Am arătat, în linii generale, ceea ce se cere pentru o societate lucrătoare și pentru o membră vie a unei societăți. Vă rog să nu distrugeți și să nu pierdeți acel număr din **Farul Creștin**, ci să-l păstrați aproape de Dumneavoastră și să căutați a ajunge la scopurile puse înainte pentru femeile baptiste, așa după cum sunt scrise acolo.

Incearcă să fii D-ta însăși o membră harnică, dacă există deja o societate organizată în biserică D-tale! Dacă nu aveți o societate, vorbiți cu păstorul D-voastră despre dorința de a organiza una în biserică D-voastră. Atunci căutați să faceți cu adevărat harnică această societate prin a măsura lucrările D-voastre cu scopul arătat.

Femeile ar trebui să se întrunească **cel puțin odată pe lună**. Dacă pot să se întâlnească mai des, va fi și mai bine. „Nu părăsiți adunările voastre”. Studiați Biblia împreună. Invățați versete pe din afară din Sfânta Scriptură. Va fi o mare binecuvântare și mângâiere pentru D-voastră să știți fără carte Psalmul 23 de pildă, Matei 5, Isaia 55, I Corinteni 13, Ioan 17 și alte capitole minunate. Rugați-vă fără preget pentru: păstorul D-voastră, pentru bătrânii bisericii D-voastră, pentru cei nemântuiți din familie, dintre neamuri și din comuna D-voastră. Rugați-vă pentru cei bolnavi, pentru misionarii din toate țările; rugați-vă pentru biserică D-voastră, pentru copii, pentru învățătorii din Școala Duminecală, rugați-vă pentru **Seminarul nostru din București**, pentru tinerii cari se pregătesc pentru slujba lui Hristos. Rugați-vă pentru **Școala de Fete** și pentru lucrarea măreață la care Dumnezeu poate folosi fetele no-

stre ce se pregătesc pentru misiune. Rugați-vă pentru D-voastră înșivă, pentru ca Dumnezeu să vă folosească tot mai mult în programul și lucrul Impărăției Sale. Psalmul 65:2: „Tu ascultă rugăciunea!”

Surorile din America au un moto, care se găsește în Psalmul 96:8. Trei lucruri ne spune Psalmistul în versetul acesta să facem:

1. **Dați slavă Domnului** — slava care I se cuvine. Gândindu-ne la măreția Sa, la bunătatea, la puterea și la dragostea Sa, să dam slavă lui Dumnezeu. Din noaptea aceea minunată, când corul îngerilor a cântat deasupra dealurilor Iudeii, acel imn de bucurie și de biruință, „Slavă lui Dumnezeu în locurile prea înalte și pe pământ pace”, până în ziua aceea profetită ca triumful ultim al tuturor silințelor noastre misionare (Iuda 24—25), toți creștinii au avut și vor avea un scop central, „să dea Domnului slava cuvenită numelui Său”. Fiecare creștin ar trebui să caute astăzi să dea toată gloria lui Dumnezeu. Fiecare societate dorește să mărească pe Dumnezeu, să facă să fie iubit numele Său, tot pământul să se închine înaintea Lui! Iubește-L D-ta însăși, adoră-L pe El, cântă despre bunătatea și harul Său.

2. Al doilea fapt în acest verset este: **„Aduceți daruri de mâncare”**. Neemia 13:10, Leviticul 2:1, 3, 8—10, Leviticul 10:12—13. În timpul Vechiului Testament poporul aducea multe feluri de daruri la templu. Erau jertfe pentru pace, Leviticul 3:6; jertfe pentru păcat, Leviticul 4:3; jertfe pentru arderea de tot, Exodul 29:18, Leviticul 6:9; jertfe de mulțumire, Leviticul 7:12; jertfe de buna primire, Isaia 56:7, Leviticul 1:4, etc.

Dar, darurile de mâncare erau în chip deosebit pentru fiii lui Aaron, cari erau preoți. Ei reprezentă predicatorii și misionarii de astăzi; acei cari lucrează în chip deosebit în slujba Domnului. Astfel noi, cei din era creștină, trebuie să aducem darurile noastre pentru păstorul nostru, pentru evangheliștii și misionarii bisericilor noastre. Acei cari se dau pe

(Continuare în pagina 5-a)

CEASUL LUI DE RUGĂCIUNE

După dr. Dodd — Prelucrat de D. Pascu

„A doua zi de dimineață, pe când era întunecat de tot, Isus S'a sculat, a ieșit și S'a dus într'un loc pustiu. Și Se ruga acolo”. În acest verset se spune lămurit, că retragerea Domnului din mulțime, a fost cu scopul de a se ruga. În ziua trecută a fost foarte ocupat. A fost ocupat cu vindecarea bolnavilor până seara târziu. Fără îndoială, El S'a rugat și seara, dar nu și-a putut smulge decât câteva ore de somn pentru reînprospătarea corpului Său oboșit.

În zorii dimineții El era dus la ocupația Lui, la rugăciune. Obiceiul rugăciunii cere nu numai un loc potrivit, ci și un timp potrivit. Daniel se ruga dimineața, la amiază și seara. Dumnezeu a zis lui Moise: „Vino sus de dimineață și te prezintă pe vârful muntelui la Mine”. Acesta e timpul cel mai potrivit pentru a întâlni pe Dumnezeu. Moise și-a păstrat întâlnirea. „Și Moise s'a sculat disdedimineață și s'a dus acolo”.

Isus Se scula de dimineață și Se ducea pe muntele rugăciunii. Și El Și-a păstrat ceasul Lui de rugăciune. Acesta e cel mai bun ceas pentru rugăciune. Ce glorie trebuie să fi strălucit pe locul unde Isus îngenunchia în răsăritul soarelui! S'a mai întâmpnat vreodată, ca vreunul dintre ființele de pe pământ să fie salutată ca Isus în rugăciune? De când se plimba Adam în grădina lui Dumnezeu, cu roua veșniciei tineretii pe frunte, de atunci soarele s'a ridicat de milioane de ori deasupra orizontului, în timp ce „norii pluteau pe cerul albastru”, dar niciodată n'a fost parcă atât de strălucitor, ca în acele dimineți, când razele sale au scaldat ființa Domnului îngenunchiat în rugăciune către Tatăl. „Cu mult înainte de a se face ziua”. Ce măreață lecțiune e aceasta pentru noi, sărmani adormiți!

Cum ne convinge ea pe noi pe păcat! Cât de departe suntem de metoda Lui în rugăciune! Cei mai mulți dintre noi spun: „Încă puțin somn”. Și astfel sărăcia și lipsa noastră sufletească vin ca un om înarmat.

„Cu mult înainte de a se face ziua”, e ușor să te scoli când trebuie să alergi la vreun tren, sau la vreo petrecere. Dar, „cu mult înainte de a se face ziua”, nu pentru un alt scop decât pentru a te duce la rugăciune, este o experiență prea puțin cunoscută. Totuși, dacă caracterul nostru trebuie să se formeze asemenea caracterului lui Isus, experiența rugăciunii cea „cu mult înainte de a se face ziua”, trebuie să fie adeseori repetată.

Viața celor mai mari sfinți ne descoperă faptul, că experiența cea „cu mult înainte de a se face ziua”, a fost pentru ei un obicei binecuvântat și comun. Dr.

Adam Clark, a fost unul care se scula foarte de dimineață. Un predicator tânăr, fiind curios să știe care e secretul acestei vieți mari, l-a întrebat: „D-ta te rogi Lui mult?” „Nu”, răspuse Clark, „eu mă scol de dimineață”.

Noi trebuie să avem înaintea noastră pururi înțelepciunea aceluia proverb vechiu care spune: „De vreme în pat, de vreme sculat, face pe om înțelept și bogat”. Oamenii cari au mișcat lumea, au dormit puțin. Napoleon dormea numai cinci ore din noapte. Somnul îndestulător e foarte bun, dar prea mult somn distruge tot ce avem mai de valoare în viață.

Zorii dimineții e timpul cel mai potrivit pentru rugăciune, pentru că, cu reînțeperea zilei se nasc speranțele noi. De aceasta se leagă reînprospătarea energiilor și puterilor noi. E bine când ne putem ruga seara oboșiți, pentru o reînnoire a puterilor, dar e cu mult mai bine când ne putem ruga în plinăitatea puterilor noastre, dimineața. Atunci, rugăm pe Dumnezeu să conducă puterile noastre înnoite. Rugăciunea de dimineață ne dă puterea îndestulătoare de care avem nevoie în decursul zilei. Indurărilor lui Dumnezeu în fiecare dimineață sunt noi. Dacă venim la El în ceasul de dimineață pentru aceste îndurări, El ni le dă în toată frumusețea și gloria lor. Rugăciunea de dimineață e cea mai bună, pentru că înainte de toate punem pe Dumnezeu în față. El este primul în cugetul nostru, primul în lucrurile noastre zilnice. Un negru bătrân era cunoscut după obiceiul că se scula de dimineață și primele sale cuvinte erau: „Bună dimineața, Dumnezeule”. La început Dumnezeu, la începutul zilei, la începutul lucrului, să fie Dumnezeu.

*„Fiecare zi un început nou,
Fiecare dimineață reînnoiește lumea,
Voi cari v'ați oboșit de dureri și păcate,
Aci e speranța pentru tine și mine.
Fiecare zi un început nou,
Ascultă suflete frumosul ecou,
Și în loc de vechi întristări și păcate,
Și nedumeriri întâlnite și multe dureri,
Prinde inimă și începe din nou”.*

Fie că ne sculăm de dimineață sau târziu, primul cuget să fie Dumnezeu. Nu ziarul de dimineață, nu prânzul, nu lucrul, ci Dumnezeu.

E foarte trist că se aude azi peste toată țara, un strigăt disperat din lipsa de putere spirituală, și respectul dispărut, când primul lucru din zi la copii, la tineri, precum și la bătrâni, sunt ciudatele tablouri din ziarele zilnice. Apoi scrierile cari fac vâlvă. Nu vreau să răspândesc niciun gând de disperare, dar odată trebuie să fie clar înaintea tuturor, că, dacă rana omenirii ce mereu

sângerează, va fi de vindecat vreodată, ea se va face numai punând pe Dumnezeu înainte. Numai consacrand o clipă din-tâi clipe ale zilei, lui Dumnezeu.

Și cred că nu există nicio îndoială în mintea oricărui copil al lui Dumnezeu, că va aduce binecuvântări nemărginite asupra lumii, dacă se va scula la rugăciune disdedimineață: „Cu mult înainte de a se face ziua”.

Cunoști pe Domnul Isus?

(Urmare din pagina 1-a)

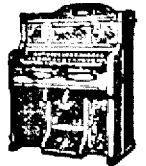
pentru tine?” Prin faptul că El însuși a fost ispitit în ceea ce a suferit, poate să vină în ajutorul celor ce sunt ispitiți” (Evrei 2,18). Te temi că n'o să poți duce până la sfârșit? Domnul Isus spune despre cei ce aud glasul Lui și-L urmează: „Eu le dau viața veșnică; în veac nu vor pieri și **nimeni nu le va smulge din mâna Mea**” (Ioan 10:28).

Domnul Isus este un Mântuitor care poate și vrea să te mântuiască. El îți dă o mântuire fără plată. El este un Mântuitor totdeauna de față. El este singurul Mântuitor și El este tocmai Mântuitorul care îți trebuie. Nu vrei să-L primești?

DUPĂ O SCURTĂ SUFERINȚĂ, a murit fratele P. Banciu, din Păuliș, jud. Arad, în etate de 67 ani. Actul înmormântării a fost oficiat în Arad de către fr. N. Oncu, P. Brândas, I. Teretean și T. Neța.

ADUCEM LA CUNOȘTINȚA acelor frați cari ne-au întrebat cu privire la cheltuielile de călătorie la congresul din Statele Unite, că nu știm exact costul drumului, dar credem că cine are 50.000 lei, poate merge. Credem însă, că vor fi și reduceri cu ocazia expoziției internaționale dela New-York. Când vom ști sigur, vă vom anunța din timp.

**Harmonii
bune și ieftine
pentru biserici
și familii găsiți**

la

Francisc

Keeskés

Timișoara IV.

Str. Bolintineanu No. 16.

CUNOȘTI TU CALEA CĂTRE CER?

Tr. de C. Manolescu

Sandu era un mic japonez. Trăia împreună cu părinții și cu cei doi micuți frați ai săi, într'un sătuleț dela munte. Sandu n'avea decât 8 ani și ceva, însă, el făcuse un an întreg în școala misionară din Capi'ală, unde tatăl său încă din copilărie putuse să prindă a cunoaște dragostea lui Dumnezeu.

Într-o zi, copilul se abătu prin templul din sat, unde, cu multă atenție, privea la idoli ce se aflau în el. Idolii erau unii mai slufi și mai îngrozitori decât alții.

El se mira, văzând că atâția oameni vin să adore acești idoli, care nu erau altceva decât niș'e blocuri de piatră cioplită, în loc de a se adresa prin rugăciune adevăratului Dumnezeu, pe care el începuse a-L iubi.

Își reaminti atunci de acea zi neuitată, când, în școala misionară, nu mai era hrană pentru elevi și toți se adunaseră laolaltă, băieți și fe'le, să se roage împreună, cerând lui Dumnezeu să le trimită cele trebuincioase.

Trecură abia vreo cinci minute, când deodată se auzi o mare zarvă la ușa casei. Doamna misionară se grăbi să deschidă ușa și se găsi în fața unui om scund și gras, care împingea cu brațele, un mare căruț încărcat cu saci de orez.

— Ah, doamnă, strigă acest om mărunțel, mi s'au sfârșit pu'er'le, și-mi este cu neputință să împing mai departe căruțul cu o asemenea greutate. Imi dați voie să-mi ușurez greutatea cu 2 saci de orez? Sunt sigur că îi veți putea întrebuița pentru copiii d'n școală.

— Da, cugetă băiețelul, Dumnezeu nostru este singurul care ascultă și ia aminte, să sfăcând rugăciunile, pentru că El iubeste pe copiii Săi. Însă acești idoli de piatră, ce pot face pentru cei ce îi adoră?

Chiar în acel moment intră în templu un sărman japonez bătrân. El era foarte slab și, cu pașii mici, trecu dela un chip la altul oferind fiecăruia câte o bucată de lămâie, câte o sărutare și câte o rugăciune.

Această închinare o făcu cu multă evlavie, cu mult zel și seriozitate!

Lacrimile curgeau din ochii lui Sandu și se coborau pe fața sa. „Oh!”, își zicea el, „sărman om!, el nu cunoaște calea către cer... și eu nu sunt decât un băiețel, nu pot să i-o arăt, nici să-i spun!” Însă ceva înlăuntrul lui, îl împingea pe micul Sandu să vorbească acestui străin.

În momentul în care bătrânul japonez părăsea templul, copilul își luă curaj, se îndreptă spre el și-i zise: „Mult stimat domn, pot să vă adresez un cuvânt? Căci eu nu sunt decât un băiețel, iar

Dvoastră sunteți un bătrân cu experiență și...

— Pentru ce plângi tu, micuțule?, întrebă bătrânul văzând lacrimile copilului. Pot să te ajut în vreun fel oarecare?

— Mult stimat domn, răspunse băiețelul, sunt trist din cauza Dvoastră.

— Trist din cauza mea?!, repeă străinul. Dar pentru ce?

— Pentru că D-voastră sunteți un om înaintat în vârstă și nu veți mai avea mult de trăit și după cum văd, nu cunoașteți calea către cer.

— Ce e'se?, întrebă bătrânul surprins de această întâmplare. Calea către cer? O cunoști tu?

— O! da, răspunse Sandu. Eu știu că Domnul Isus m'a mântuit. Știu deasemeni că El este gata să vă mântuiască pe Dvoastră și să vă ia în cerul Său dacă îi cereți Lui acest lucru.

— Dar cine este Isus Hris'os?, întrebă bătrânul japonez cu mirare.

Atunci Sandu începu să-i istorisească toată st'oria frumoasă a dragostei lui Dumnezeu, Cel atotputernic, care, prin persoana Fiului Său, a venit pe pământ să moară pentru păcatele lumii, pentru că ori cine crede în El, să nu pară, ci să aibă viață veșnică. Apoi băiețelul repetă de mai multe ori aceste cuvinte: „Isus spune: Eu sunt Calea, Adevărul și Viața, nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine”.

— Dacă voiți să primiți pe Isus ca Mântuitorul Dvoastră personal, El vă va mântui și vă va lua în cer. El însuși a spus aceasta.

La auzul acestor cuvinte nimă bătrânului fu atinsă. Această minunăție istorie a unei dragoste atât de mare, îi părea, în chip glorios, că este adevărată și, la un moment dat, el îi grăi:

— Băiatule, eu am mai mult de 70 de ani și nici odală n'am auzit așa ceva. Vino, te rog, cu mine acasă, ca să vorbești și soție mele de această istorie a Fiului lui Dumnezeu.

Sandu însoți deci pe bătrân până la casa lui. Întră acolo într'o căsuță curată, dar așezată pe coasta unui deal; luă loc între cei doi bătrâni și le istorisi frumoasă istorie a lui Isus, Domnul și Mântuitorul păcătoșilor.

Însă cei doi bătrâni adoraseră și se închinaseră toată viața la idoli și n'auziseră n'ciodată vorbindu-se despre un Dumnezeu atât de puternic. Aveau nevoie acum să înțeleagă mai bine cum a putut să existe o așa de mare dragoste la Dumnezeu, încât să-și jertfească pe unicul Său Fi.

Când Sandu se apropia de plecare, bătrânul îi zise cu un ton rugător: „Mai vino pe la noi, să ne mai vorbești încă despre această frumoasă istorie”.

Și Sandu revenea adesea la căsuța a pe coasta dealului și de fiecare dată, rețeta ceea ce știa despre Isus, Mântuitorul, și în sfârșit inima acestor doi bătrâni fu atinsă și pătrunsă de o dragoste arzătoare pentru Acela, care atât de mult îi iubise că S'a predat să moară pen'ru ei.

Religia idolilor fu părăsită, ei terminară cu ducerea la templul din sat.

Cei doi bătrâni trăiră de acum înainte într'o deplină siguranță și pace, căci știau că a-L cunoaște pe El, aceasta este viața veșnică și când vor fi chemați să părăsească acest pământ, vor fi amărâți doi în cer, căci hainele lor au fost spălate în sângele lui Isus, Mielul lui Dumnezeu, care curăță or'ce păcat (I Ioan 1,7).

BISERICA DIN GRADINA, Dobrogea a avut o frumoasă serbare a tineretului a doua zi de Paști, cu un program felurit, după care s'au împărțit copiilor din școala duminicală diferite daruri. Aceasta a fost rodul muncii depusă în școala duminicală timp de patru ani. Aceasta se datorește numai școlii duminicale și fraților cari au luptat mereu pentru organizarea ei prin CALAUZA. Cine nu are școala duminicală în biserică, nu va secera bucurie.

FRAȚII DIN TURȚ, jud. Satu-Mare dorește să-și zidească o casă de rugăciune și apelează pe această cale la bunăvoința fraților cari doresc să-i ajute să-și trimită darul lor pe adresa: Belbe Vasile, com. Turț, jud. Satu-Mare.

CU OCAZIA SARBATORILOR Paștilor mai mulți frați și surori din Panticheu jud. Cluj, au vizitat, împreună cu fratele Prodan, bisericile din Vultureni, Deuș și Măcieș, unde se zidește o casă de rugăciune, pentru care s'a aranjat a doua zi de Paști o frumoasă serbare, condusă de fr. I. Prodan, lucrătorul cercului. Au mai vorbit din Cuvântul Domnului, Fr. Băcian și G. Crișan. Au luat parte frați din 25 comune. După masă s'a ținut, în comuna Jula, înmormântarea unui frate bătrân, T. Filip. Serviciul a fost condus de frații Prodan și Crișan.

FR. BABAN D., din Constanța, a oficiat în 26 Aprilie căsătoria religioasă a fr. M. Acuș cu sora M. Meliopol. Serviciul a fost împodobit de corul din loc.

O FRUMOASĂ SERBARE a avut loc în biserică din Tărășăuți, jud. Hotin, la 2 Aprilie. Au vorbit din Cuvântul Domnului frații V. Hrișea, conducătorul programului, Al. Chelea, Gh. Ungurean și V. Corlotașu. S'au declamat poezii și dialoguri și a cântat corul din loc, condus de fr. Alexei Bercea.

Să nu-ți împietrești inima

Soarele încălzea cu putere ținuturile pietroase ale Iudeii. Pe drumul ce pornește dinspre Ierusalim, în depărtare, aproape de orizont, se zărește un punct negru ce pare că înaintază încetșor spre dealul Golgota.

Ce să fie oare?... Este ceva neobișnuit. O învălmășală grozavă! Dar iată, acum se apropie, se poate desluși mai bine și pe măsură ce înaintază spre locul destinat, se aud țipete, vorbe grele, batjocuri, injurături, formând o încurcătură de strigăte amestecate cu bocete de femei.

În sfârșit, iată cortegiul trece înainte: acum se vede deabinelea. O lume imensă. Un grup de soldați romani, înarmați cu lănci, înconjurau din toate părțile pe un „Om”, cu totul neobișnuit prin felul Său de purtare, căci deși era într-o astfel de împrejurare, privirea Lui era blândă ca și a unui miel Dumnezeesc, fața Lui era palidă și trăda multă suferință, pe umăr ducea o cruce mare și grea de lemn, sub a cărui greutate căzuse de mai multe ori. Era chinuit în mod săbatic de unii din acei ce-L înconjurau, în timp ce El era gata să mângâie și să ierte. Odată ajunși în vârful dealului, crucea fu lăsată jos. Se făcu o groapă în pământ și la ordinul unui sutas, „Omul” ce semăna cu un miel Dumnezeesc își întinse brațele pe cruce, iar soldatul cu inima de fieră puse mâna pe c'ocanul greu de fier, în cealaltă mână ținând un piron pe care-l așază în palmă-I, și lovi cu putere, în timp ce sângele divin se prelingea pe pământul înfierbântat de soare. În sfârșit, călăul strigă: „Gata”. Crucea grea fu ridicată în sus și fixată în groapa făcută mai dinainte, și iată-L pe Fiul lui Dumnezeu atârnat între cer și pământ! De cuiu atârna acum greutatea corpului Său.

Chinurile au ajuns la culme!... Fruntea Lui scîmă se încrețește, ochii Lui blânzi se întunecă, iar buzele sfinte se învînețesc de chinul amar pe care mințile oamenilor a născocit-o.

O!... omule, tu care de atâtea ori ai fost mângăiat, ajutat și vindecat de felurite boii, de acest Mântuitor, tu, căruia ți-a dat pâine și pește când erai flămând, cine te-a îndemnat și cum de te-ai încumetat să osândești pe Cel ce te-a creat? „Tată, iartă-i că nu știu ce fac” — se auzi glasul Său din ce în ce mai stîns, — apoi „Mi-e sete” — și în cele din urmă, „S'a sfârșit”.

După ce rostise ultimul cuvânt — ne spune sf. Evanghelie — pământul s'a clătînat din temelii, soarele n'a mai putut să privească pe Creatorul său cum este chinuit de oameni și s'a întunecat, piatra n'a putut să suporte o asemenea privesc și a trebuit să plesnească, să se despică (Mat. 27,15).

GLASUL FEMEILOR CREȘTINE

(Urmare din pagina 2-a)

ei înșiși în întregime lucrului Domnului, trebuie să fie sprijiniți de membrii bisericii. Veniți să aducem darurile noastre, și să ne închinăm Domnului!

Veniți să împlinim nevoile materiale ale predicatorilor și ale misionarilor noștri și ale familiilor lor! E trist ca ceice ne servesc cu cele mai prețioase, lucruri ale vieții, să fie lipsiți de cele mai necesare lucruri. Dumnezeu a cerut, a poruncit copiilor lui Israel să aducă daruri de mâncare pentru preoții lor și El cere cu mult mai stăruitor copiilor Săi răscumpărați, să aducă darurile lor pentru răspândirea Evangheliei Sale mântuitoare.

Regulele Sfintei Scripturi pentru toți creștinii din toate veacurile, sunt scrise atât de clar de apostolul Pavel în epistolele lui, și mai cu seamă în 1 Corinteni 16:2.

1. **„Fiecare după câștigul lui”,** 1 Cor. 16:2, Deuteronom 16:7.

2. Să dăm regulat: **„In ziua dîn-tăiu a săptămânii”,** 1 Cor. 16:2. În fiecare Duminică trebuie să dăm o parte din ceea ce ne-a dat Dumnezeu pentru cauza Lui, pentru a ajuta pe alții să meargă și să spună ceea ce Domnul a făcut pentru ei.

3. **Toți** trebuie să dăruiască pentru cauza Domnului, 1 Cor. 16:2.

4. **Cu inimă largă,** Rom. 12:8. „Cine dă, să dea cu inima largă”.

5. **Cu bucurie,** 1 Cor. 9:7. „Pe cine dă cu bucurie, îl iubește Dumnezeu”.

6. **Fără paradă,** Matei 6:3. „Ci tu când faci milostenie, să nu știe stîngă ta ce face dreapta”. Aceasta nu însemnează că nu trebuie să spunem nimănui, ci nu trebuie să ne lăudăm, sau să dăm ca să fim văzuți de oameni.

7. **Prin darurile noastre ne închinăm Domnului,** 11 Cor. 9:11. Dacă Domnul ți-a dat grâu, împărțește din el și pentru păstor și pentru cauza misiunii; dacă Domnul ți-a dat porci, împărțește

sau pune la o parte dintre ei și pentru cauza misiunii și pentru păstor; dacă Domnul ți-a dat găște sau ori ce altceva, împărțește din toate ale tale și pentru cauza misiunii și păstorului D-tale. Sau poți găsi o cale mai practică, mai bună. Vinde-le și trimite banii tăi pentru cauza misionară.

„Să știți: cine seamănă puțin, puțin va secera; iar cine seamănă mult, mult va secera”. 2 Cor. 9:6.

3. **Și intrați în curțile Lui.** Psalmul 96:8.

Psalmistul vorbește despre cei ce locuiesc în curțile Lui. Ps. 65:4.

Sunt unii cari doresc după curțile Domnului. Ps. 84:2.

Trebuie să intrăm cu laudă și cântări în curțile Lui. Ps. 100.

Sunt două motive, după cum reiese din cuvintele Psalmistului, cari ne îndeamnă să venim în curțile Domnului: **pentru a slăvi numele Său și pentru a aduce darurile noastre.** Și unul și altul ne aduce în închinăciune înaintea lui Dumnezeu.

Surorilor, să venim la biserică, să iubim curțile Lui! Să venim înaintea Domnului cu laudă pe buzele noastre. Veniți să aducem o parte din orice ne-a dat Domnul, pentru misionarul nostru din Jugoslavia și pentru misionarii și lucrătorii noștri din țară, pentru cauza Evangheliei și a Impărăției lui Dumnezeu și în alte țări și până la marginile pământului.

Harta pământului sfânt, Palestina,

se găsește de vânzare cu 100 Lei bucată

Comandați-o **contra ramburs** dela

„Depozitul de literatură”

Arad, Str. Fabricii 20

Și acum tu, care întâmplător citești sîmplele mele rânduri, poți să rămâi nepăsător față de întâmplarea ce s'a petrecut pe Golgota? Poți să rămâi nepăsător față de frământarea naturii, ce s'a cutremurat de groază? Dacă stîncea s'a

despicat, oare inima ta e mai tare decât piatra?

Noi îți amintim încă odată: „Astăzi, dacă ți-se vestește cuvântul Său, să nu-ți împietrești inima” (Evrei 4:7).

IOAN ȚOPA

Din lumea largă

Ziarele engleze anunță că bolșevicii au arestat din nou vreo 60 de slujitori duhovnicești ai diferitelor culte religioase.

Pentru luna Bucureștilor, care e între 9 Mai și 16 Iunie, s'au acordat următoarele reduceri pe C. F. R.:

Direcția generală c. f. r. a aprobat, ca vizitatorii „Lunii Bucureștilor” să beneficieze de 50% reducere din taxele tarifului tren de persoane dacă vor pleca din stațiile de pornire între 9 Mai — 9 Iunie, a. c. inclusiv și se vor înapoia în același interval de timp.

Valabilitatea билетelor pentru înapoieră se limitează la cel mult 7 zile, socotite dela data comportării pe bilet în timpul duratei „Lunii Bucureștilor”.

Cum se aplică reducerea

La ducere se va călători cu legitimații cu preț întreg, înapoieră făcându-se gratuit, pe baza vizei dată de o stație din București. Viza se va face pe baza unui carnet de participare emis de Primăria municipiului București, ștampilat în incinta expoziției, care va fi prezentat în tren personalului de tren, odată cu biletul de călătorie.

Când și cum se acordă reducerea de 75%

S'a mai aprobat reducerea de 75% din taxele tarifului tren de persoane pentru toți călătorii, cari vor pleca din orice stație la București din noaptea de Vineri spre Sâmbătă după ora 24 (Sâmbătă ora 0) și se vor înapoia până Luni, ora 24 inclusiv; viza se va face întocmai ca pentru reducerea cu 50%.

Această reducere de 75% nu se va aplica în zilele de sărbători, ci numai de Sâmbătă până Luni, ora 24.

Vizitatorii, cari beneficiează de 75% reducere, pot pleca spre București, dela distanțele mai mari de 400 km. cu începere de Vineri, ora 23, cu următoarele excepții:

1. Călătorii, cari beneficiează de 75% reducere, cu acest prilej pot pleca din Arad, Radna și Săvărsin, de Vineri cu trenul 204.

2. Pot pleca cu trenul 706, cu începere de Vineri și vizitatorii depe liniile Chișinău—Iasi cu ramificații, spre a beneficia de reducerea de 75%.

3. Mai pot beneficia de 75% reducere, cei din Cetatea Albă, dacă vor pleca de Vineri, ora 12 cu trenul 8144—7002.

În mod excepțional, călătorii cari beneficiează de 75% reducere și cari urmează a se înapoia dela București până Luni, ora 24, vor putea pleca cu trenurile 2001, 9005, 201, 9041, 1073 și 3001, cu plecarea după ora 24.

Călătorii cari beneficiează de 75% reducere — adică de Sâmbătă, Luni — vor lua la ducere bilete cu 50% reducere, cari le dau dreptul la înapoieră gratuită.

În ambele cazuri — adică și pentru călătoriile cu 50% reducere și pentru cele cu 75% — nu se admite întreruperea călătoriei, nici la ducere, nici la înapoieră.

Când călătoria se face cu tren accelerat sau rapid, costul suplimentului pentru tren accelerat sau a tichetului pentru tren rapid se va plăti integral atât la ducere, cât și la înapoieră.

Reducere pentru „Luna Cărții” din București

Direcția generală c. f. r. a aprobat reducerea de 50% din taxele tarifului tren de persoane, vizitatorilor la „Luna Cărții” din București, dacă vor pleca din orice stație și se vor înapoia din București în intervalul dela 9—24 Iunie, a. c. inclusiv. Valabilitatea билетelor pentru înapoieră se limitează la cel mult 5 zile, socotite dela data sosirii în timpul expoziției.

Ne pară rău că trebuie să anunțăm că fratele Avram Bălgrădean, misionarul nostru în Jugoslavia, e bolnav și a trebuit să fie internat într'un spital. Rugăciunile fraților îl vor ajuta.

D. Hitler în Italia. Fuehrerul Germaniei a fost primit în Italia cu o pompă nespus de mare. Pe tot drumul dela graniță până în Roma, a fost salutat de populație și în Capitala țării s'a instalat o gară specială și jocuri de lumini și de steaguri ne mai auzite. La Neapoli s'au făcut manevre militare cu vase de războiu la care au luat parte 400 de vapoare militare și 90 de submarine. În piața plebiscitului d. Hitler a fost salutat de 60.000 de tineri. Un cor compus din 1500 de fete, și 1500 de muzicanți i-a cântat.

Papa a vorbit contra lui Hitler.

Odată cu sosirea Fuehrerului german în Italia, Papa a ținut o cuvântare în care a spus între altele: „Trecem prin vremuri foarte triste, deoarece, la Roma, acum de zilele sfintei cruci, a apărut o altă cruce, care nu e crucea lui Isus Hristos”. E vorba de svastica ca de pe brațul d-lui Hitler.

Consiliul Micii Înțelegeri. În zilele trecute s'a întrunit la Sinaia consiliul Micii Înțelegeri. Jugoslavia a fost reprezentată prin d. Stoiadinovici, prim-ministru și ministru de externe și Cehoslovacia prin d. Kamil Krofta, ministru de externe. Consiliul a fost prezidat de d. N. P. Comnen, ministrul afacerilor străine al României.

Din comunicatul oficial reiese că reprezentanții celor trei țări, după ce au examinat întreagă situația internațională cu privire la cele trei state, au ajuns de acord cu toate chestiunile. Ei și-au exprimat dorința să ajungă cât mai repede la o înțelegere cu Ungaria. În același timp Mica Înțelegere și-a arătat din nou credințioșia ei față de Societatea Națiunilor. Miniștrii Cehoslovaciei și Jugoslaviei au fost primiți în audiență de Majestatea Sa Regele.

Un tablou de mare valoare, reprezentând Ucenicii în Emaus, a fost vândut la Rotterdam cu 70 milioane lei. El fusese păstrat de o familie care nu-i dăduse nicio importanță. Fusese aruncat printre rufe, fără ramă. După moartea stăpânului s'a găsit că acest tablou e făcut de un pictor foarte renumit și de aceea a fost cumpărat de Muzeul din Rotterdam cu prețul de mai sus.

LĂMURIRE

Rugăm pe cei ce comandă literatură pețină, unde coletul este mai mic decât un kg. să ne trimită costul cărților înainte, adăugând 18 lei pentru spese de poștă.

Cei ce comandă literatură mai multă, să ne scrie ce fel de literatură vor, și noi o vom trimite *contra ramburs*. Adică costul cărților, se va plăti la poștă la ridicarea coletului. Dacă se vor urma aceste sfaturi, sperăm că vom servi frăție atea la timp și mulțumitor. „DEPOZITUL DE LITERATURĂ”, Strada Fabricii 20, Arad.

FAPTE, PILDE ȘI IDEI

Infocmite de Petru Trața

Iubirea de sine

Un păcat foarte apropiat de acel al mândriei este iubirea de sine. Societatea de telefoane din New-York a făcut un studiu amănunțit asupra convorbirilor telefonice, pentru ca să afle care cuvânt este mai mult întrebuințat. Ei au aflat că, cuvântul cel mai întrebuințat este pronumele personal „eu”. A fost folosit de trei mii nouă sute de ori în cinci sute de convorbiri telefonice.

Pe pagina din fața a celei de a 130-a ediție a cărții, „*Christian Science*”, se află această poezie:

„Eu, eu, eu, eu, eu insumi,
eu, eu,

Cel din lăuntru și cel din afară, cel care
e și cel pentru care e,
Cel de toldeuuna și cel de oriunde, cel de
jos și cel de sus,
Totul e eu, eu, eu, eu insumi, eu, eu”.

„Eu” este filosofia omului nemântuit; este deasemeni religia lui. Când suntem mântuiți, Dumnezeu ne cere să schimbăm centrul dela noi înșine la Hristos! Pavel a grăit aceasta pentru toți copiii lui Dumnezeu în Galateni, 2:20: „Am fost răstignit împreună cu Hristos, și trăiesc... dar nu trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine”.

În aceeași măsură în care creștinul se întoarce dela sine însuși la Hristos și la serviciul Lui, va fi binecuvântat în viața lui creștină și în slujba sa.

Ia-ți timp să fii sfânt

O domnișoară creștină foarte ocupată, stătea în biroul ei într-o dimineață, gândindu-se cum erau îngrămădite lucrurile în jurul ei, răpindu-i timpul pe care s'a hotărât să-l folosească în rugăciune și cugetare cu Domnul. Un alt funcționar, care era un credincios serv al Domnului, a intrat în biroul ei tocmai când era preocupată de acest gând mare. Ea s'a adresat acestui funcționar și serv al Domnului, cu cuvintele: „Aș dori să-mi faci un moto care să spună: „Ia-ți timp să fii sfântă”. El nu numai că i-a făcut unul, ci a făcut mai multe și le-a așezat pe toate în diferite locuri învederate pe pereți și ele au avut mai multă influență spre bine decât s'a putut gândi cea care a propus acest lucru. Ele erau citite de cei ce veneau și pleau, au vorbit despre ele și mulți din ei le-au luat pentru viețile lor.

Trăim într'un timp foarte ocupat; pe străzi, în tramvaiu, în târguri, oamenii și femeile se grăbesc cu iuteala unei mari lucrări. Insuși spiritul vremii noastre este acel al afacerilor și a grabei, cu așa de puțin timp pentru o gândire serioasă, sau închinare lui Dumnezeu; dacă nu ne

leăm timp pentru a fi sfinți, afacerile și viața socială, ca și cele șapte vaci slabe din visul lui Faraon, înghit acele ceasuri cari trebuie închinare pentru păstrarea unei vieți spirituale tari.

În fiecare zi ne trebuie câtva timp să fie închinat pentru cugetare asupra Cuvântului lui Dumnezeu, pentru rugăciunea secretă și pentru lepădare de sine — pentru că e necesar ca de multe ori să renunțăm la plăceri materiale, pentru ca să ne putem bucura de foloasle mai adânci și mai durabile ale devotării creștine. Avem uneori un curaj mare ca să ne retragem din legăturile noastre prietenești cu oamenii, și să avem puțin timp să fim singuri cu El; timp care poate să ne atragă mai aproape de El, într'o legătură cu mult mai strânsă decât aceea a celor mai scumpi prieteni, ori rude ale noastre. Aceasta însemnează uneori că trebuie să renunțăm la mâncare ca să putem lua parte la ospățul Tatălui nostru, împărțându-ne din lucrurile bogate ale împărăției. Sănătatea sufletului trebuie să fie îngrijită mai mult chiar decât sănătatea trupului.

Convorbirile cu oamenii, dacă nu băgăm de seamă, ne vor răpi mai mult timp decât cum ne gândim, timp pe care l-au putea folosi în împărțire cu Domnul. O parte mare din viața spirituală se pierde în prea multă vorbire. Cei ce doresc să trăiască în împărțire cu Hristos, în „reprihănire și sfințire adevărată”, trebuie să vegheze asupra altor lucruri, cari se pun cruciș în calea lor răpindu-le timpul.

Nu este loc în viața spirituală pentru lenevie. „Adună-ți fărâmiturile, ca nimic să nu fie pierdut”, trebuie să fie aplicată la timp, tot așa de mult ca la pâine. Astfel te îndemn din nou: „Ia-ți timp să fii sfânt!” Ia timp din afacerile tale, ia timp din viața ta socială, ia timp dela mâncarea ta, ia timp dela orele tale de somn, ia timp dela orice și de oriunde, numai „ia-ți timp să fii sfânt!”

Dovedit nevinovat prin o Biblie

O crimă senzațională a fost comisă și mireaja, aruncată de poliție a adus zeci și zeci de oameni bănuși pentru examinare. Printre cei mulți a fost și un tânăr, care imediat a atras atențiunea poliției. Aparența, mărimea lui, chiar haina lui albastră pe care o purta, răspundea la descrierea dată de unul care a văzut pe criminal fugind.

A fost întrebat de aproape. A putut să aducă martori cari să adeverească cea mai mare parte din declarațiile sale, dar când a venit să dea socoteală de locul

unde se găsea când s'a făcut crima, a susținut că a fost singur, în camera lui rece și întunecoasă.

Faptul că a ajuns numai cu câteva zile mai înainte în oraș, și că nu avea încă nici un serviciu și era fără de bani, a făcut ca bănușile funcționarilor să crească. Fără să fie capabili să găsească destulă evidență, să-l învinuiască de această crimă, a fost adus înaintea judecătorului și învinuit de vagabondaaj, cu așteptarea ca să-l țină în închisoare până ce poliția va putea complecta cercetările împotriva lui.

Tânărul a fost supus la o cercetare foarte aspră și grea, dar nu a schimbat declarația, ci o susținea așa cum a spus-o dela început. În sfârșit, când a fost întrebat ce a făcut el în camera lui, în timpul orei în chestiune, el a răspuns: „Citeam Biblia mea”.

Răspunsul a fost așa de cu totul neașteptat că un val de râs batjocoritor s'a dus prin mulțimea din camera de ședință. Urmând această declarație, judecătorul a cerut să-i spună ce parte din Biblie citea. „Citeam epistola lui Pavel către Corinteni”, a răspuns el, într'un ton foarte potrivit și a precizat despre ce a citit.

Judecătorul însă, nu era familiar cu Biblia și nu știa cu siguranță dacă tânărul îi spunea adevărul sau nu. Astfel a întrebat dacă cineva din cei prezenți știa că cele spuse de tânăr, se află sau nu în Biblie. N'a fost niciunul măcar în aceea mulțime care putea răspunde.

Atunci el a cerut o Biblie. După o cercetare, care a luat câtva timp, funcționarul au venit înapoi, spunând că n'au putut găsi nicio Biblie. „Foarte bine, atunci, mergeți și cumpărați una”, a zis el.

Când s'au prezentat la judecător cu Biblia cumpărată în grabă, el a deschis-o cu încredere, la Geneza și după ce a răsfoit-o până la Psalmi, sau Proverbe, fără să găsească Epistola către Corinteni, a cerut tânărului să caute locul acesta. Într'un moment tânărul a întors drept la capitolul în chestiune și a dat Biblia înapoi.

După ce a privit peste mai multe pagini, judecătorul a știut că tânărul a spus adevărul și a fost mișcat așa de mult că el personal s'a ocupat de cazul lui mai departe. În vreo câteva zile s'a dovedit întreaga nevinovăție a acestui tânăr, și, prin prietenii săi, a putut să găsească un serviciu bun. De atunci a fost înaintat dela o slujbă de încredere la alta.

Există o Biblie acum în acea judecătorie, iar judecătorul a terminat-o de citit dela o copertă la cealaltă.